

CHANSON NEVEZ

VAR SUJET

UR FILOUTER EN DEUS TROMPET E HOSTIS

Var eun ton nevez

Me ho suppli, oll tud yaouanc da zont da glèvet
 Ur son meurbet divertissant a nevez composit,
 A zo great da eun den yaouanc, ur filouter fin.
 Mar entendet, ar farç plesant, a rai d'eochoarzin.

Arabet eo compagnunez, ober dioutan :
 Bete re a filouterien so dre ar vro-man ;
 Nemet hepquen avertissa an oll hostisien
 Da zioual na zeuint da loja ar filouterien.

An den-mà a voa brao guisquet, eun den a fécon,
 Me sonch din a oa guinidi• demeus a Leon
 Squis a oa er gær re vaguet, meur a hini so,
 M'a deus laket en speret mont da redec bro.

E Montroulez hac e Guengamp, e Treguer eo bet,
 E Sant Malo, hac e Dinan, hac e Sant Briec ;
 Partout oa e clasq e fortun, o poursui e chanç,
 Arc'hant en doa casset gantan bars en abondanç

Baleet en deus bete Paris ar filouter fin ;
 E yalc'h a so deut da blada souden alafin ;
 D'istroet eo bet d'an Naonet, ha bet e Roazon
 Hac anfin e zeo bet manquet e bourvision.

— 2 —

Evel ma voa qet custumet da ober cher vat,
 Evit ar vech e voa maguet calz re delicat,
 E quemeras effrontiri da c'houlen loja
 Ebars en eun hostaliri, n'oa diner ganta.

Evel ma voa qer brao guisquet, en ty eo antreet :
 Bonsoir, emezan, va hostis, ha me vo lojet ?
 Coania fell din em plijardur en ti mà fennos
 Hag ivez eva ur banne abars n'em repos.

Servichet, eme an hostis, va mignon antreet :
 Servichet e viot a dra certain ar pez a guerfet ;
 Azeet ama en eur gador e qichen an tân ;
 Qemeret ur banne da eva d'a c'hortos ho coan.

Servichet e oe va mignon eus a guement mad
 A zesire e galonic a draou delicat
 Guin Bourdel demeus ar guella, hac ive guin Spagn,
 Ha liqueur an excellanta tout da vab ar c'hagn.

P'en devoe drebet hac evet, c'hoariet e roll,
 D'ar plac'h en devez lavaret : disservichit an doll ;
 Tennit ho plajou, boutaillou, ivez ho cueren,
 Va c'hassit d'am c'hampr da gousquet d'ur guele qempen

Amâ e commenças nec'hi breman den yaouanc,
 Penaus e paeje e hostis, n'en devoa qet arc'hant :
 Evet emeus guin, emezan, ha grêt ameus cher ;
 Petra rin-me evit paea, n'meus qet un diner ?

Epad an nos en e vele e oa chagrinet,
 O sonjal en e baemant, n'alle ket cousket :
 N'allin ket mont eus an ti-mâ certain e nep guis,
 Ma ne allân caout un voyen da bea'n hostis,

Guelit bremâ ar finessa eus ar flouter fin :
 Un, diou pe deir heur kent an de e yas er jardin,
 Buan e zec bet commancet da doulla an douar,
 E vragou en devez plantet en toul se ractal.

— 3 —

P'en doa enferret e vragou, e yas en e vele,
N'euze n'em lakas da gousket da c'hortos an de ;
Gout a rê mad, ar filouter, e teuje aben
Da ober d'an hostis paea ar scot pen-da-ben.

Antronos vintin pas savas evit partial,
Aa ne gave ket e vragou, e commenç crial ;
Fors ! va mignonet emezan ; sicour, me ho ped,
Ha va arc'hant, ha va bragou a so tout laëret,

An hostis hac an hostises d'an nec'h so pignet ;
Chomet e repos, den yaouanc, petra zo c'hoarveet ?
Hac e ve collet ho vragou se n'en deo netra,
Arabat eo hon decria, ni ya da baea.

N'en deo qet hepgen ar bragou va chagrinet,
Va oll arc'hant a oa ennan : me so ruinet,
Beza voa certain en arc'hant hac en aour melen.
Daou c'hant scoet, ha pevar real n'em gave ouspen.

Fouillet a oa bet dre an ty, ar servicherien,
Mevel, mates, pautr marchossi, bugale oc'hépen :
En a oa sur oc'h e affer e grie bepred :
Penaus e zin-me d'an c'harter, tout e zon laeret.

Ententit, emezan, hostis bars e ber langac'h ;
Ma na rentit din va bragou, me rei deoc'h domach ;
Evidon me gavo testou, pa venqfet caout din,
Penaus ne oan qet divragou pa zeuis d'ho ty.

Evidon me so den bonest, m'ar deus er c'hontre,
Ne fell qet din ho ruina, pell dioc'h qement-se ;
Roit din ur bragou mezer ha cant scoet oc'h penn,
Me bardonno deoc'h an enter, ne choulennan qen.

An hostis hac an 'hostises eus a galon vad
A gont dezan prest e gant scoet tout an ur yalc'had ;
Hac ivez ur bragou nevez eus a vezer Saos ;
Ar filous o c'hemer buan, pa voa mad e haos.

— 4 —

Rei a rejont da zijuni dezan quen partia ;
P'en d'o pardonet an anter, o pea joa outhâ :
Pront hep sellot en dro dezan, e zeo partiet,
Quenavezo, hostises emezan, ar c'henta guelet.

Abars nemeur goude an hostis, o terri ar jardin,
En deus cavet bars en douar bragou ar pautr fin
Hac en o commanç da grial eus e boueze benn :
Houmâ so tro eur filouter ! ha me zo eun azen.

Qement hostis so er vrô-mâ a rankfet donet
Da ober goab eus ac'hanon ; brema me so baro tief :
Collet e meus eta cant scoet, eu bragou mezer,
Ha c'hoas e meus lardet e gof d'am fripon tam laer.

Breman e teuan da avertissa an oll hostizien
Ma tiouallint dre guement-mâ ouz ar filouterien :
Na dleont get en em facha evit e glevet,
Din-me va unan ar goassa, me so goal diet.

Propriété

